

ရှင်မိထယ်

သက်သေပြုတဲ့ငါ့လုံးသား

၂၈၆

အချစ်...

ဟား ဟား ဟား ...

အချစ်ဆိုတာ ဘာလဲ ...

ငါတော့ ခံစားလို့ မရခဲ့ပါဘူး။

(ခံစားမှု နွေးထွေးမှု ချို့မြန်မှု)

မရှိခဲ့တော့ ဒါ အချစ်မဖြစ်နိုင်ဘူးပေါ့။

သေချာပါတယ်...

ငါ့ရင်ထဲမှာ နင်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး

စစ်မှန်တဲ့ အချစ် မရှိခဲ့တာ

ငါ ရိုးသားစွာ ဝန်ခံပါတယ်။

မြင့်မြတ်ဘုန်းမိ

ချစ်သူတိုင်း ညားချင်ကြတဲ့

ခံစားမှုတွေရှိခဲ့မယ်ဆိုရင်

ညားသူတိုင်းလည်း ချစ်ရမှာ

အမှန်ပဲဆိုတာ

နင် နားလည်ထားရမယ်။

အဲဒီတော့

နင် ငါ့ကို ချစ်နိုင်အောင်

ကြိုးစားကြည့်လိုက်ပါ ဘုန်း...

အဲဒါဆိုရင်

နင့်ရင်ထဲက တင်းကျပ်တဲ့ ခံစားမှုတွေ ပြေလျော့သွားခဲ့မှာ အမှန်ပဲ။

ဖန်ထိပ်

အခန်း (၁)

သူငယ်ချင်းသုံးယောက် မွေးနေ့ပွဲရောက်တိုင်း အပြန်အလှန် Birthday Present ပေးပွဲ ကျင်းပသည့် အချိန်ကစပြီး အရင်ကထက် ထူးထူးခြားခြား ခင်ခဲသည့်အဖြစ်ကို ဘုန်းတို့ သူငယ်ချင်းသုံးယောက်စလုံး နားလည်ထားခဲ့ကြသည်။ ။

ဘုန်းတို့ သူငယ်ချင်းသုံးယောက်သည် ဘယ်လောက်အထိ ခင်တွယ်ကြသလဲဆိုရင် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ပြောမနာဆိုမနာ နှင့် ရန်ဖြစ် စိတ်ကောက်ပြီး ငါးမိနစ်အတွင်း ပြန်မခေါ်ရရင် မနေနိုင်လောက်အောင် ခင်တွယ်ခဲ့ကြသူများ ပင်။

အခုလည်း ပဲ သူငယ်ချင်းသုံးယောက်သား စုစုရုံးရုံးနှင့် ခေါင်းချင်း

ဆိုင်ပြီး ဘုန်းရဲ့ မွေးနေ့အတွက် Birthday Present ပေးဖို့
တက်တက်ကြွကြွ ရှိနေခဲ့ကြသည်။ ။

ဒါပေမဲ့ တစ်ခုထူးခြားတာက...

နေဝန်း မျက်လုံးတွေက အရင်ကလို ရိုးသားမှုအပြည့်မရှိဘဲ ဘုန်းကို
ခဏခဏ ခိုးကြည့်ပြီး ယူလာသည့် ပါဆယ်ထုတ်ကလေးကို ဆဆ ဆ
ဆ ကိုင်ကြည့်နေတာမို့ ဘုန်းက စိတ်ထင့်သွားပြီး နေဝန်းကို မျက်မှောင်
ကလေးကြုတ်ကြည့်ရင်း ခပ်ဆတ်ဆတ်လေးမေးလိုက်မိသည်။ ။

"နေဝန်း...နင် ဘာဖြစ်နေတာလဲ"

"ဟင်...ဟေ... ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူးဟ ... ဟဲ ဟဲ"

ပြောကာမှ ပိုဆိုးစတင်ဖြင့် နေဝန်းက ပါးစပ်ကလေးကို လက်တစ်ဖ
က်နဲ့ အုပ်ပြီး ပခုံးလေးတွေပါ ဆတ်ခနဲ ဆတ်ခနဲ တွန့်ပစ်လိုက်ကာ ဖန်
ထိပ်ကိုပါ အဆစ် ဖတ်ခနဲ မျက်စိမှိတ်ပြလိုက်သေးသည်။ ။

"အမယ်လေး ... ကြက်သီးထလိုက်တာ၊ ယောက်ျားချင်း ငါ့ကို မျက်
စိမှိတ်ပြနေတယ် ဘုန်း၊ ဟီး ဟီး ... ဒီကောင် နည်းနည်းနောနောကြီး
တဲ့ နှာ မဟုတ်ဘူး နော်"

"ဖန်ထိပ် ... ငမူး၊ မင်းမူးတိုင်း လည်မနေနဲ့ "

"လည်တာက မင်း၊ ဟား ဟား ... ကဲ ... ကဲ ... မင်း
ပါးစပ်ပေါက်ကြီးပိတ်ထား၊ တဖောင်းဖောင်းနဲ့ မပိတ်လို့ ကတော့ လက်
သီးစာပစ်ကျွေးလိုက်မယ်၊ ကဲ...ဘုန်း အတွက် မွေးနေ့ပါဆယ် ဖွင့်ကြစို့"

ပြောပြောဆိုဆို ဖန်ထိပ်က စိတ်မြန်လက်မြန်ကြီး သူတို့ ထုပ်လာသ
ည့် ပါဆယ်ထဲမှ နေဝန်း ပါဆယ်ထုပ်ကလေးကို ဆတ်ခနဲ လှမ်းယူလိုက်
သည်။ ။

"ဟာ ... မင်း ... မင်း မဖောက်ပါနဲ့ ၊ ကာယကံရှင်ဖောက်မှာ ပေါ့ကွ

"

နေဝန်းက ဖန်ထိပ်လက်ကို ကမန်းကတန်း ပိတ်ဆွဲယူလိုက်တော့ ဖန်ထိပ်က နားမလည်စွာဖြင့် သူ့ကို မျက်မှောင်ကြီးကြုတ်ကြည့်ရင်း...

"မင်း ဘာပိုးဝင်နေပြီလဲ၊ A လား၊ B လား၊ C လား"

"နီမိတ်မရှိ နမာမရှိကွာ၊ မင်းသာ ရည်းစားချာလည်ပတ်လည်လည်ပြီး ပိုးပေါင်းစုံဝင်ပြီး အစောကြီး ဇီဝိန်ချုပ်မှာ "

"ငါကရည်းစားများ ပေမယ့် သန့်တယ်၊ သန့်တယ်နော် အသန့်ထည်လေးကွ"

"အသာနေစမ်းပါ ဖန်ထိပ်ရာ၊ မင်းပါးစပ် ပိတ်ချင်ပိတ် မပိတ်ချင်ရင် ဆွဲထိုးပစ်လိုက်မယ်၊ ငါပြောတာ မင်းနားထောင်၊ မင်း ငါ့ပါဆယ်ကို မဖွင့်နဲ့ ဆိုရင် မဖွင့်နဲ့ ပေါ့ကွာ"

နေဝန်းက တကယ့်ကိုအသဲအမဲ တားနေတာမို့ ဘုန်းက မနေသာတော့ဘဲ ဖန်ထိပ်လက်တွေကို လက်ကာတားလိုက်ရသည် ။

"ကဲ ကဲ...သူ မဖွင့်စေချင်လည်း ဖွင့်မနေစမ်းနဲ့ ဖန်ထိပ်ရာ၊ လက်ညှောင်းတောင်သက်သာသေးတယ်၊ ငါပဲ ဖွင့်လိုက်တော့မယ်၊ ဖန်ထိပ်ဟာကို အရင်ဖွင့်မယ်"

"ဟာ ... ငါ့ဟာ အရင်မဖွင့်ပါနဲ့ "

"လာပြန်ပြီ ငရူး၊ ဖွင့်တော့ဘာဖြစ်လဲ၊ငါ စိတ်ဆိုး လာပြီနော် ဖန်ထိပ်"

"ဟား ... ဖွင့် ... ဖွင့် ... သဘော ... သဘော"

ဘုန်း စိတ်မရှည်နိုင်တော့ဘဲ ဆံပင်တွေကို တဖွားဖွားကုတ်ဖွပြီး ဘုန်းတို့ နဲ့ ဝေးတဲ့ ဝရန်တာဆီ အပြေးတစ်ပိုင်း လျှောက်သွားလိုက်သည်။ ။

အဲဒီလို အပြေးတစ်ပိုင်းမှ အပြေးတစ်ပိုင်း ဆိုသလို ကုန်းကုန်းကွကွ လေးနှင့် ဘက်ဂီဘောင်းဘီအနက်ကလေးကို ပိုလိုစပို့ရှုပ်တွဲဝတ်ပြီး Slow ပြေးကလေး ပြေးသွားသည့် ဖန်ထိပ်စတိုင်မိမိကို ဘုန်းက ကြည့်ကောင်းကောင်း နှင့် စိုက်ကြည့်ရင်းမှ နှုတ်ခမ်းလေးမဲ့လိုက်ကာ ...

"ဟဲ့ ... ဒါ ဘယ်လဲ ဖန်ထိပ်"

"ဟို"

လက်ညှိုးကို အမိုးပေါ်ထိုးပြီး ဆတ်ခနဲ ပြန်အောက်စိုက်ထိုးချလိုက်သည့် ဖန်ထိပ် အမူအရာပိုပိုကို ကြည့်ပြီး ဘုန်းအသည်းယားစွာ စွတ်အော်ပစ်လိုက်သည်။ ။

"ဟာ ... ဘာကြီးလဲ ဖန်ထိပ်ရဲ့ ၊ နင့်ဟာလည်း ဆေးမမှားဘဲ ကြောင်မနေစမ်းပါနဲ့ "

"ကျစ် ... ဘုန်း၊ နင် တပီပီနဲ့ အပျိုကြီးဇာတ်ခင်းမနေနဲ့ ၊ ဒီမှာ ငါ့နှလုံးသားထဲ အေးမြသွားအောင် လေကောင်းလေသန့် ရှူမလို့ ဝရန်တာကို ထွက်လာတာ ... ဟဲ ဟဲ"

"ဟွန်း ... ဒါဆိုလည်း ပြီးရော"

ဘုန်း မကျေနပ်ပေမယ့် ဖန်ထိပ်ရဲ့ ပါဆယ်ကိုပဲ ပြန်အာရုံစိုက်လိုက်ရသည်။ ။

အဲဒီအချိန်မှာ နေဝန်းကလည်း ဘုန်းနဲ့ ယှဉ်ထိုင်နေရာမှ ဘုန်း ကုပ်ကလေးကို ဆွဲဖျစ်ပြီး ဆတ်ခနဲ ထရပ်ကာ ...

"အဟား ... ဒီကောင် ဘာတွေ ဂနာမငြိမ် ဖြစ်နေတာလဲ မသိဘူး နော် ဘုန်း၊ တစ်မျိုးကြီးပဲ၊ ရင်ခံနေသလိုပဲ"

နေဝန်းလည်း အကြံအဖန် ထုတ်လိုက်ရပါသည်။ ။

ဘုန်းအနားကနေ ထပြေးရှောင်ထွက်နိုင်ဖို့ ဘုန်းအရှေ့ကနေ လှစ်ခနဲ ထွက်အလာ၊ ဘုန်းက ဆတ်ခနဲ မျက်နှာလေးမော့ပြီး မျက်လုံးကလေး အဝိုင်းသားဖြင့် ...

"ဟဲ့ ... နင်ကရော ဘယ်လဲ နေဝန်း"

"ငါ... ငါ ရှူးရှူး အာပူလျှာပူပေါက်ချင်လို့ ဘုန်းရဲ့ ... ဟွန်း ဟွန်း"

ဘုန်းကို အရောင်တလက်လက်ထနေသည့် မျက်လုံးတွေနှင့် စိုက်ကြည့်ပြီး စုပ်တစ်ချက်သတ်ကာ မီးဖိုဆောင်ဘက်ကို ထပြေးသွားသည့် နေဝန်းကို ဘုန်း ဘယ်လိုမှ နားမလည်နိုင်သည့် မျက်လုံးတွေနှင့် တစ်ချက် စိုက်ကြည့်ကာ ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်လိုက်မိသည်။ ။

အင်း ... ဒီနှစ်ကောင် ထူးတော့အထူးသား။

သူတို့ ကိုယ်သူတို့ သိုင်းလောကသားတွေလိုများ (လျှို့ဝှက်စခန်းများ) ဖွင့်နေကြသလား မသိ။

သူတို့ တွေ ဘာဖြစ်နေတယ်ဆိုတာကို မခန့်မှန်းနိုင်ပေမယ့် ဖန်ထိပ် ပါဆယ်ထုပ်ကို ဖွင့်ပြီးသည့်အချိန်မှာ တော့ စတင်သိလိုက်ရပါသည်။ ။

ဖန်ထိပ် ပါဆယ်ထုပ်ကလေးကို ဘုန်း စတင်ဖောက်လိုက်ချိန်မှာ တွေ့လိုက်ရသည့် စာရွက်ဖြူဖြူကလေးက သူတို့ နှစ်ယောက်ရဲ့ ထူးခြားချက်အဖြေပဲဖြစ်သည်။ ။

ကြည့်လိုက်တော့ ...

စာရွက်ဖြူကလေးကို တမင် အသည်းပုံထွင်းပြီး အဲဒီအသည်းပုံလေး
မှာ ရေးသားသည့် စာတန်းတစ်ခုက စာရွက်ဖြူလေးကိုင်ထားသည့် ဘု
န်း နှလုံးသားကို "ဝေါ့" ခနဲ အန်လောက်အောင် မူးမောသွားရလေသည်
။

ကြည့်စမ်းပါဦး...

အသည်းပုံစာရွက်ဖြူလေးပေါ်မှာ ရေးထားသည့် ဖန်ထိပ် စာသား
တွေက...

"ဘုန်း ... နင့်ကို ငါချစ်တယ်"

ဆိုတဲ့ စကားလုံးတွေပင်ဖြစ်သည် ။

ဘုန်း ဖန်ထိပ် စာသားတွေကို ဖတ်ပြီးချိန်မှာ တော့ ဖန်ထိပ်ကို ဘယ်
လို စိတ်ဆိုးရမှန်းမသိအောင် စိတ်ဆိုးသွားရသည် ။

ကျွတ် ... ဖန်ထိပ်စုတ် ... ဖန်ထိပ်ပြတ်။

သူငယ်ချင်း အချင်းချင်းတောင် မချန်ဘဲ ရည်းစားစကားပြောချင်တဲ့
ကောင်။

အလကားကောင်။

ရည်းစားကို သက်စေ့မကထားပြီး ဒီလို လာရစ်လို့ ကတော့ ဘုန်းနဲ့
ပွဲကြီးဘွဲကောင်းနဲ့ရပြီပေါ့။

ဟွန်း...လူကိုများ အပီလာနွဲ့လို့ ရတယ်ထင်နေတာ။

ဘုန်း စိတ်ဓာတ်ကိုများ ဘယ်လိုသတ်မှတ်နေသည် မသိ။

ဘုန်း ဘယ်လိုမှ စိတ်မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ ဝရန်တာမှာ လေကောင်း
လေသန့်သွားရှူသည့် ဖန်ထိပ်ဆီ ထလိုက်သွားမလို့ ခြေလှမ်းပြီးမှ နေဝ

န်း ပါဆယ်ထုပ်ကို ဆတ်ခနဲ ဖြေဖောက်ကြည့်လိုက်မိပြန်သည်။ ။

"ဟင်"

ဘုန်း ပါဆယ်ထုပ် ဖောက်လိုက်ချိန်မှာ နေဝန်းပါဆယ်ထဲမှာ ဘာမှ မပါဘဲ ဖန်ထိပ်လိုပဲစာရွက်ဖြူလေးဖြင့် ရေးထားသည့် ...

"နင့်ကို ငါ သိပ်ချစ်တယ် ဘုန်း"

ဆိုတဲ့ နေဝန်းရဲ့ စာသားတွေက ဒါ ဘုန်းအတွက် မွေးနေ့လက်ဆောင်တဲ့ လား။

တွေ့မယ် ... သင်းတို့ ဒါ... ငါ့ကို ချိုးတာပဲ။

ဘုန်း ရင်ထဲက ဒေါသတွေက ဘယ်လိုမှ မျိုသိပ်လို့ မရတော့သည့် အဆုံး သူတို့ နှစ်ယောက်ရပ်နေသည့် ဝရန်တာကို ခပ်သွက်သွက်လေး ပြေးလျှောက်သွားလိုက်သည်။ ။

"ဖန်ထိပ်"

"နေဝန်း"

"ဘုန်း"

"ဘုန်းလေး ... ဟဲဟဲ ... ဘုန်းလေးက စိတ်ဆိုးနေတာတောင် ချစ်စရာရုပ်ကလေးက ထွက်သေးတယ်"

"ဘာဟဲ့ ... ဖန်ထိပ်စုတ်ရဲ့ "

"ဟာ ... ဆော် ... ဆော်ပြီကွာ"

ဖန်ထိပ်က လစ်ခနဲ ဝရန်တာ အရှေ့ကနေ အိမ်ရှေ့ဆီသို့ ပြန်ပြေးဝင်လိုက်သည်။ ။

ဒီအချိန်မှာ ဘုန်း သူ့ကို ဇက်ပိုးဆွဲမချဘူးလို့ ဘယ်ပြောလို့ ရမလဲ။

"အဟွန်း ... ဟွန်း"

ဘုန်း စိတ်ဆိုးနေတဲ့ ပုံစံလေးကို ကြည့်ကောင်းကောင်း နဲ့ ပြုံးစိစိစိုက်ကြည့်ပြီး နေဝန်းကိုလည်း အချက်ပြမေးဆတ်ကာ ကျောကလေး ကော့ပြီး ဘုန်းအရှေ့ကနေ လေတိုက်သလို လှစ်လှစ်ကလေး ပြေးထွက်လာခဲ့သည်။ ။

"ဖန်ထိပ် ... နင် ... မပြေးနဲ့၊ အပြစ်ရှိရင် ငါ့ကို ရင်ဆိုင်စမ်း"

"ဟား ဟား ဟား ... ရယ်စရာ ကောင်းလိုက်တာကြီးကွာ၊ နင့်ကို ငါ ရင်မဆိုင်ချင်ပါဘူး ဘုန်းရယ်၊ နင်နဲ့ ငါက ရင်ချင်းဆိုင်ရမယ့် အဆင့်အထိ မရှိသေးဘူးလေကွာ၊ အခုမှ ငါက နင့်ကို Propose လုပ်ရုံရှိသေး"

ဖန်ထိပ်က ပြောပြောပြေးပြေး ဆင်းသွားလေတော့သည်။ ။

အဲဒီအချိန်မှာ နေဝန်းကလည်း သူ့ကို ဆရာတင်ပြီး သူ့အနောက်ကနေ လှစ်လှစ်ကလေး ပြေးလိုက်လာခဲ့သည်။ ။

"နေဝန်း ... နေဦး၊ နင် ... နင် ငါ့ကို ရင်ဆိုင်စမ်း"

"ဟာ ... ငါ ... ငါနင့်ကို ဘာလုပ်လို့ လဲ၊ လက်ဆွဲပြီးလည်း ရည်းစားစကား မပြောဘူး၊ ဘုန်း ... နင်နော် ... နင် ငါ့ကို အပြစ်မရှိ အပြစ်မရှာနဲ့ "

နေဝန်းနဲ့ ဘုန်း ဘယ်လိုနှုံမလဲ ဆိုတာကို စောင့်ကြည့်နေချင်သည့် ဖန်ထိပ်က အနောက်ဘက်ဆီက ဒရောသောပါး ပြေးဆင်းလာသည့် နေဝန်း ခြေသံတွေကို ကြားတော့မှ သက်မကြီးချနိုင်သွားပြီး သူလည်း ပဲကျောကော့ကာ ကားဆီကိုအရောက်ပြေးချလာခဲ့သည်။ ။

အဲဒီအချိန်မှာ နေဝန်းကလည်း သူနဲ့ ထပ်တူ သူ့ကားဆီသို့ အူယား
ဖားယား ပြေးလာခဲ့လေသည်။ ။

"ဟိတ်ကောင် ... ဖန်ထိပ် နေဦး၊ ငါ့ကို စောင့်ဦး"

"ဖန်ထိပ် ... နေဝန်း၊ နင်တို့ နှစ်ယောက်ကို ငါ လုံးဝမကျေနပ်ဘူး"

"မကျေနပ်ဘူးလား ကလေးမရယ်၊ ဒီလိုဆို မချစ်တော့ဘူးကွယ်၊
ဟား ဟား ... သွားပြီ ဘုန်းရေ ဘိုင်"

"ဖန်ထိပ် နင်နဲ့ ငါနဲ့ တွေ့ပြီးသာ ပြင်ထား"

"အိုခေ ... အိုခေ... တွေ့တာက မနက်၊ မမိတာက အခု မဟုတ်လား
ဘုန်း၊ အဟွန်း ဟွန်း ... ပျော်စရာကောင်းလိုက်တာကွာ၊ ပျော်စရာကြီး
ဟေ့ ... ပျော်စရာကြီးဟေ့"

ဖန်ထိပ်က သူ့လုပ်ရပ်သူ သဘောကျသွားကာ နေဝန်းကို မေးဆတ်
နှုတ်ဆက်ပြီး "ပျော်စရာကြီးဟေ့၊ ပျော်စရာကြီးဟေ့" ဆိုပြီး လက်သီး
လက်မောင်းတန်းကာ ထလှောင် လိုက်လေသည်။ ။

အဲဒီလို သူ ဘုန်းကို မခံချင်အောင် စနောက်လိုက်သလို နေဝန်းကလ
ည်း သူ့ကားထဲဝင်ပြီး ကမန်းကတန်း တံခါးဆွဲပိတ်ကာ သူတို့ ကားဆီ
အပြေးလျှောက်လာသည့် ဘုန်းကို လက်ကာနှုတ်ဆက်လိုက်သေးသည်
။

"ဘုန်း ... ဒေါသထွက်ပါတော့နဲ့ ကွာ၊ နင့်ကို ငါတို့ က ဒေါသထွက်
အောင် ဘာမှ မလုပ်ပါဘူး၊ နင် ငါတို့ ကို တွေ့ချင်ရင် မနက်ဖြန်မနက်
ဆယ်နာရီမှာ ဆုံခွင့်ရှိမယ်ကွယ်"

"မဆုံဘူး၊ ငါ့အိမ်ကို လာခဲ့၊ လာခဲ့စမ်း၊ ငါဆိုတဲ့ မိန်းမဘယ်လောက်
လက်သံပြောင်တယ်ဆိုတာ သိစေရမယ်"

"ဟဲ ဟဲ ... သိချင်ပါဘူး၊ ချစ်ပဲ ချစ်ချင်တယ် နေ့ ... ဘုန်း"

ဖန်ထိပ်က ဘုန်းကို မျက်စိတစ်ဖက် မှိတ်ပြပြီး ကားကို ဂူးခနဲ မောင်းထွက်လာခဲ့သည်။ ။

အခုလို ဘုန်း မခံချင်အောင် ဆွလေး လုပ်လိုက်သဖြင့် ဖန်ထိပ် ရင်ထဲမှာ ဘယ်လိုကျေနပ်သွားမှန်းမသိ ကျေနပ်သွားခဲ့ကာ ...

ကျေနပ်သွားသည့် မျက်လုံးတွေနှင့် နေဝန်းငေးကြည့်လိုက်တော့ နေဝန်းက သူ့ကိုမကြည့်ဘဲ ကားပြတင်းကနေ အပြင်လောကကို တွေ့လေးစိုက်ကြည့်နေတာမို့ ဖန်ထိပ် သဘောကျစွာ ပြုံးလိုက်မိပါသည်။ ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ...

ဒီကောင် အခုလို ဆွေးသွားအောင်လုပ်ခဲ့သည့် သူကတော့ သူ့လုပ်ရပ်သူ ကျေနပ်သွားရသည်။ ။

အခန်း (၂)

စားပွဲပေါ်မှာ "တတူတူ" မြည်နေသည့် Hand Phone ကလေးကို ဖန်ထိပ် ကိုင်သာကိုင်လိုက်ရပေမယ့် စိတ်ထဲ ရွံ့တွန့်တွန့်ကြီးဖြစ်သွားရသည်။ ။

ဟွန်း ဟွန်း ... စိတ်ထဲမှာ ရွံ့တွန့်တွန့် ကြောက်ရဲရဲကြီး ဖြစ်နေပေမယ့် သူ ဖုန်းကလေးကို ဖွင့်နားထောင်ပြီးသား ဖြစ်သွားရသည်။ ။

"အဟမ်း ... ဟယ်လို"

""

သူ ရယ်ချင်လွန်းလို့ နှုတ်ခမ်းလေးကို ဖိကိုက်ပြီး အတန်ကြာ ငြိမ်နေလိုက်သည်။ ။

အဲဒီလို သူ ငြိမ်နေတော့ ဘုန်းက ဘာစကားမှ ပြန်မပြောသေးခဲ့တာမို့ သူ ဘယ်လိုမှ စိတ်မရှည်နိုင်တော့ဘဲ...

"ဘုန်း ... ဟယ်လို ... ဟယ်လို ... ဘုန်း ... ဟယ်လို"

"ဘာ ... ဟယ်လို ဟယ်လိုလဲ ဖန်ထိပ်အပွဲရဲ့ ၊ နင် အမြဲတမ်း လိုနေပေမယ့် ငါက ဖြည့်မပေးနိုင်ဘူးဟဲ့ သိရဲ့ လား။ ဟွန်း ... သူ့အကြောင်းများ မသိတာမှတ်လို့ ၊ ရည်းစားကို ဆီးပြားစားသလို တဖတ်ဖတ်ဝါးနေတဲ့ ကောင်စားက ငါ့ကိုများ လာပြောသေးတယ်၊ ဟွန်း ...

အမြင်ကတ်လိုက်တာ၊ မုန်းလိုက်တာ"

"ဟွန်း ဟွန်း ... ဘုန်းလေး စိတ်ဆိုးတယ်ပေါ့"

"ဆိုးတာပေါ့ဟဲ့၊ နင်လိုကောင်စားက တန်တန်ရာရာ"

"ဘုန်း ... နင် ငါ့ကို မှီချိုးမျှစ်ချိုး မပြောနဲ့ နော်၊ ငါ့ကို ဘာမှတ်နေလဲ၊ ငါကမခံချင်ရင် နင့်ကို မချစ်ဘဲနဲ့ ခိုးပြေးလိုက်မှာ ဘာမှတ်လဲ"

"ဘာဟဲ့ ... ခွေးသူခိုး"

"အမယ်လေးဗျာ ... နှိမ်လိုက်တာ ...ဟွန်း ဟွန်း"

"မရယ်နဲ့ မရယ်စမ်းပါနဲ့၊ နင့်ရယ်သံက နှာသံကိုပေါက်နေတာပဲ"

ဒီတစ်ခါတော့ သူ ဘုန်းစကားကို ဘယ်လိုမှ နှလုံးသားက လက်မခံနိုင်လောက်အောင် ဆတ်ဆတ်ခါ နာသွားရပြီဖြစ်သည်။ ။

"ဘုန်း ... နင့်စကားတွေ တရားလွန်ပြီ"

"မလွန်စေချင်ရင် နင် လူလုပ် လုပ်ပါလား၊ အခုတော့ အရူးထပြီး ငါ့ကို ဒီလိုလာပြောတာ ငါက ခံမလားဟဲ့၊ နင်တို့ နှစ်ယောက်ပေါင်းပြီး ငါ့ကို ဒါ တမင် အခွင့်အရေးယူတာ၊ ဒါလား သူငယ်ချင်းကောင်း"

"ဟဲ ဟဲ ... ငါ နင့်ကို အရူးလုပ်တာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဟိုကောင် နင့်ကို ဘာအရူးလုပ်လို့ လဲ၊ ငါကတော့ဟာ သိတယ်မို့လား၊ ရည်းစားခြောက်လ သက်တမ်းပြည့်သွားရင် ငြီးသွားပြီ၊ အဲဒါကြောင့် အခု နင့်ကိုလစ်ကြည့်တာ၊ လစ်လို့ ရတော့လည်း အမြတ်ပေါ့ဟာ၊ မရတော့လည်း အရင်းပေါ့၊ ယောက်ျားပဲ မရှုံးပါဘူး..."

"အခု ငါ ကြိုက်ချင်လောက်တဲ့ ကယုကယင်ရုပ်ကလေးတွေ မရှိတော့လို့ နင့်ဘက်လှည့်ကြည့်တာ ... ဟဲ၊ ရင်တော့ မခုန်ပါဘူးကွာ"

"ဟင် ... နင် ပြောလေ ဆိုးလေပါလား"

"ဟား ဟား ဟား"

ဘုန်းကို အနိုင်ပိုင်းပြီး ဖျတ်ခနဲ ဖုန်းပိတ်သွားသည့် ဖန်ထိပ်ကို ဘုန်း တိတ်တိတ်ကလေး ဆဲရင်းကနေ မေတ္တာပို့လိုက်သည်။ ။

"ရှုပ် ရှုပ်နိုင်လွန်းတယ်၊ ဒီတစ်ခါ သူတကယ်ချစ်ရတဲ့ မိန်းမ တွေ့ပါစေ၊ တွေ့ပြီးမှ မညားပါစေနဲ့ တော်"

ဟွန်း ... အလကားကောင်။

ဘာမှ တန်ဖိုးမရှိတဲ့ ကောင်။

ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် အမည်ခံထားပြီး ဘာဂုဏ် ဘာဒြပ်မှ မရှိ။

ရည်းစားကို ပေါက်ပေါက်ဖောက်စားနည်းထားမယ်။

ဒါပဲ...

ပြီးတော့ သူငယ်ချင်းအရင်းကြီးကို ရည်းစားစာပေးမယ်။

ရည်းစားစာပေးပြီး ဘုန်းက မကြိုက်တော့ ရင်မခုန်ပါဘူးလို့ ပြောပြီး သူ့ဘက်က မရှုံးသလို လေထွားလာတော့ ဘုန်း မခံချင် ဖြစ်ရသေးသည်။ ။

"ဟင်း ..."

ဟိုအကောင်ကလည်း သူ့အယောင်လိုက်ပြီး ဘုန်းကို ဘယ်လိုသတ်မှတ်နေလို့ ရည်းစားစာ ရေးပေးခဲ့တာမသိ။

ဟွန်း ... သင်းတို့ နှစ်ယောက် လူလည်ကျတာကို ဘုန်း လက်ပိုက်ကြည့်မနေနိုင်တော့ပါ။

နည်းဟန် တစ်ခုခုနဲ့ တော့ ဆုံးမပစ်ဖို့ ဘုန်း မျက်လုံးကလေးမှေးပြီး
လေကလေးချွန်ကာ ခေါင်းလေးတစ်ချက်ငဲ့လိုက်သည်။ ။

ဘုန်း ခေါင်းကလေး မထင်မှတ်ဘဲ ဆတ်ခနဲအငဲ့ ဘုန်း လက်ထဲက
ဖုန်းကလေးက မြည်လာပြန်သည်။ ။

"တူ ... တူ ... တူ ..."

ဟော ...

ဒီတစ်ခါတော့ ဟိုအကောင် ဖြစ်လောက်မည်။

ကဲ ... လာစမ်း နေဝန်း။

ဘုန်းက ဆတ်ခနဲ ဖုန်းဖွင့်နားထောင်လိုက်သည် ဆိုရင်ပဲ ...

"ဘုန်းလား"

"အေး"

"အမယ်လေး ... ကြောက်စရာကြီးဗျ"

"နေဝန်း"

"ဗျာ ... အသံလေးက ကြည်ပြီး နောက်သွားသလိုပဲ၊ ဟို မင်းသမီး
... ဟိုမင်းသမီးလေးနဲ့ တူသလိုပဲ၊ ချော်ဘူဘုန်း ဟဲ ဟဲ ... အလကား
နောက်တာပါ၊ ငါ့ချစ် ... အဲ ... သူငယ်ချင်းက ချောလိုက်တာ၊ အဝတ်အ
စားဝတ်တာကအစ လန်းနေတာပဲ၊ အလန်းလေး ... ဟဲ ဟဲ၊ ငါ
အခုလိုပြောတော့ နင် ရင်မခုန်ဘူးလား ဘုန်း"

"ပေါလိုက်တာ၊ ပေါက်လိုက်တာ နှစ်ယောက်မရှိဘူး"

ဘုန်းက မျက်စိစုံလုံးမှိတ်ပြီး နားနှစ်ဖက်ကိုပါ ခါထုတ်ပစ်လိုက်သ
ည်။ ။

စိတ်ထင်တိုင်းသာလုပ်ရရင် ဖုန်းကလေးသာ ဂေါက်သွားမှာ ဖြစ်သည်။ ။

"ချော်ဘူဘုန်း ရင်မခုန်ဘူးလားလို့ "

"ဘာ ရင်ခုန်ရမှာ လဲ၊ နင်တို့ လုပ်ပုံ ကောင်းကြရဲ့ လား၊ နင်တို့ နှစ်ယောက်ပေါင်းပြီး ငါ့ကို အရူးလုပ်တာ၊ ငါ နင်တို့ နှစ်ယောက်စလုံးကို အခွင့်အရေးရရင် ကားနဲ့ ကို လိုက်တိုက်ဦးမယ်"

"အမယ်လေး ... မလုပ်လိုက်ပါနဲ့ ၊ မလုပ်လိုက်ပါနဲ့ ဒေါ်ဘုန်းရယ်၊ အဲဒီလောက်အထိ ငါ့ကို ရက်စက်တော့မယ်ပေါ့၊ ငါ့မှာ ဘာအပြစ်ကြီးရှိလို့ လဲကွာ၊ ဘုန်း ... ငါ နင့်ကို ရင်ထဲက နှစ်နှစ်ကာကာ သိပ်ချစ်ခဲ့တာ အပြစ်လား ... ဟင် ဟင် ... ဘုန်း"

"ဟင်"

ကြားလိုက်ရသည့် (နေဝန်းအသည်းသံ) စကားက ဘုန်းကိုယ့်နားကိုယ် မယုံသလိုကြီး ရှက်လန့်တကြားဖိတ်လိုက်မိသည် အထိ သတိလက်လွတ်ကြီး ခံစားလိုက်ရလေသည်။ ။

မြတ်စွာဘုရား ...

ဘုန်း ဘာများ အထွေအထူး စိတ်လှုပ်ရှားသွားရတာပါလိမ့်။

"ဘုန်း ... ငါနင့်ကို သိပ်ချစ်ခဲ့မိတာ အပြစ်လားကွာ"

"နေဝန်း ... နင် နောက်နေတာ မဟုတ်ပါဘူးနော်"

"ဟာ ... ငါက ဘာလို့ နောက်ရမှာ လဲ၊ ငါ သိပ်ချစ်တဲ့ မိန်းကလေးကို ငါက ဘာလို့ နောက်ပြီး ချစ်စကားပြောရမှာ လဲ၊ ရင်ထဲက အသည်းထဲက နှလုံးသားထဲက ရင်းပြီး ထွက်လာတဲ့ ချစ်စကားလှလှလေးတွေပါ

ကွာ၊ မယုံသေးဘူးလား ဘုန်းရယ် ဟင် ... ယုံအောင် ဘယ်လိုသက်သေပြရမလဲပြော"

ဒီတစ်ခါတော့ ဘုန်း သူ့စကားကို အသေအကြေ ယုံကြည်လက်ခံလိုက်မိပြီး မျက်ဝန်းအစုံကို တင်းတင်းမှိတ်ချပစ်လိုက်သည်။ ။

မျက်ဝန်းကလေးတွေကို ဖိမှိတ်ထားရင်းမှ စိတ်ထဲကနေ ရင်ကလေးတွေခုန်ပြီး ရေရွတ်လိုက်မိသည့်စကားက...

"ငါလည်း နင့်ကို ချစ်နေတယ်လို့ ၊ ငါ နင့်ကို ချက်ချင်းပြောလို့ ဘယ်ဖြစ်ဦးမလဲနော်၊ ငါတို့ မိန်းကလေးတွေက နင်တို့ ယောက်ျားလေးတွေ ချစ်စကားပြောတိုင်း ချက်ချင်း အဖြေပေးရင် ယောက်ျားတွေက မိန်းမတွေအပေါ် တန်ဖိုးထားမှု နည်းသွားမှာ ပေါ့"

ဘုန်းရင်ထဲက စကားတွေကို နေဝန်းကတော့ ကြားနိုင်မည်မထင်။

အဲဒီတော့လည်း ဘုန်းက ကိုယ့်လိပ်ပြာကိုယ်လုံပြီး ပခုံးတစ်ဖက်တွန့်ကာ နှုတ်ခမ်းလှလှလေးကို လွှလွလေးပြုံးလိုက်ရင်းက ...

"ဖန်ထိပ်လည်း နင့်လိုပဲ ဒီနေ့ ငါ့ကို Propose လုပ်တယ်သိလား"

"ဘာ ... ဖန်ထိပ်က ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်၊ ငါက နင်တို့ နှစ်ယောက် ညှိထားပြီး ငါ့ကို အရူးလုပ်တာလားလို့ ၊ ဖန်ထိပ်ကိုတောင် စောစောက ငါ စွတ်ရွတ် ကောပစ်လိုက်တာ"

"ဟာကွာ ... ဘာဆိုလဲ၊ ငါတို့ က ဘာလို့ ညှိထားရမှာ လဲ၊ ဒါ ကလေးတွေ ကစားတဲ့ မုန့်စားပွဲမှ မဟုတ်တာ ဒီမုန့်ကိုတော့ မင်းက ကိုက်၊ ငါက ဟိုမုန့်ကိုက်မယ်ဆိုတာကြီး ဖြစ်မလားကွ၊ နင် စဉ်းစားကြည့်"

"မစဉ်းစားနိုင်ပါဘူး"

"ဟာ ... ဘုန်း၊ နင် ပေတိပေကတ် မပြောစမ်းနဲ့ ၊ ငါ တကယ်ပြောနေတာ၊ နင့်မွေးနေ့မှာ ငါချစ်တာပေါ်လွင်အောင် အမှတ်တရ မွေးနေ့လက်ဆောင် ပေးတာကိုကွာ၊ ဒါကြောင့် ဒီကောင် မူပျက်နေတာ၊ နင် ဒီကောင့်ကိုတော့ ထည့်စဉ်းစားဖို့ မလိုဘူးနော်၊ သူ့မှာ နံပါတ်စဉ်တွေ တန်းလို့ ။ ငါ တကယ်ပြောတာ၊ သူ နင့်ကို အလေးထားမှာ မဟုတ်ဘူး "

"အေးဟာ ... ငါလည်း တစ်နေ့တည်းနဲ့ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် Propose လုပ်တော့ ဦးနှောက်ပိသွားပြီ၊ အင်း ... နေဝန်း ... နင်လည်း ဖန်ထိပ်လို ရည်းစားဘယ်နှယောက် ထားဖူးလဲဟင်"

"နင် မသိဘူးလား၊ နင်ကလွဲပြီး ငါ ဘယ်သူ့ကိုမှ မချစ်သေးဘူးဆိုတာ"

အင်း ...

အပြောကတော့ ချောနေတာပဲ။

ယောက်ျားတွေဟာ မိန်းမတစ်ယောက်ကို ချစ်ရေးဆိုပြီးဆိုရင် အခုလိုပဲ ဆိုတတ်မှာ ပဲဆိုတာ။

ဖန်ထိပ်နဲ့ နေဝန်းနဲ့ တင် ဘုန်း သင်ခန်းစာရသည် ။

"ဘုန်း ... ငါ ... ငါ ပြောနေတာ ကြားရဲ့ လား၊ ငါ့ကိုတော့ ယုံပါဟာ၊ ငါနဲ့ ဖန်ထိပ်က ယောက်ျားချင်းတူပေမယ့် စိတ်ဓာတ်ချင်းကတော့ (တစ်ကန့်စီပါပဲနော်) ဘုန်း"

"ဟွန်း ... နင်တို့ ယောက်ျားတွေက အတူတူနဲ့ အနုနုပါပဲ၊ ယုံစရာကို မရှိပါဘူး၊ ငါတော့ နင်တို့ နှစ်ယောက်စလုံးကို လုံးဝ မယုံဘူး"

"ဟာ ... ဘုန်း အဲဒီလို မပြောနဲ့ လေ"

နေဝန်းစကားကို ဘုန်း ဖြတ်ပြီး ဖုန်းကို ဖျတ်ခနဲ ဆွဲပိတ်ကာ မျက်ဝန်းကလေး ထောင့်ကပ်ကာ တစ်ယောက်တည်း စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် ရယ်ချလိုက်ပါတော့သည်။ ။

"အဟင်း ... ဟင်း ...ဟင်း"

အခု နင် ခံရတဲ့ အလှည့်ရောက်ပြီ မဟုတ်လား နေဝန်း။

အဲဒီတော့ ...

နင် ခံလိုက်ဦးပေါ့ဟာ။
